

MURAKÖZ

Előfizetési ár: fél évre 5.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1942. szeptember 4.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

Muraköz Bokrétásai

A mindenkor megbecsült népi viseletet csillogtatták meg muraközi leányaink és ifjaink Budapesten

A szentistváni birodalomhoz való tartozás igazi lelki élményei

Nem propaganda

volt az az ötven főnyi népi csoport, amely Szent István napra Budapestre indult kimondottan ősi, népies viseletben — és szórta magáról a művészi értékű, patinás magamivoltában megmaradt ruházat és az azt viselők lelkeségének a szentistváni birodalom oly csodálatos erejű és fényű „Szent Jobb” körmenetben a „Szentkoroná”-hoz való tartozandóságnak mozaik-szerű népi gyöngyét, hanem a szükség-követelte törvényszerűség — ami 23 éven át hiányzott — újra beillesztette a Mindenható alkotó erejével a „Visszatérés” legkisebb gyöngyszemét.

Lélekben most forrott össze

valóban Muraköz ifjúsága a „Szent Jobb” áldást osztó és nagy, mélységes gondolatokat kitermelni tudó egységes nemzeti zárandoklat alatt, — hogy az a patinás külső (népi ruházat), amely letagadhatatlanul magyar a honfoglalási időktől kezdve (hiszen ők maguk hasonlították össze viseletüket szentül-szemben álló székely testvéreikkel, akiket most láttak először Budapesten), nemcsak külsőben, hanem most már végkép lélekben is. Magában a „beszéd”-ben, mint a gondolat külső kifejező eszközével is — egy pillanat alatt magyarrá akart és szeretett volna lenni, hogy megértse magát, hogy lelkének minden gyöngyszemét a „Szent Jobb” nemzeti géniusz sugárzó fénykévéjébe dobva, töretlen lelkiérvvel kapcsolódjék bele és térjen vissza. Az ott látott és szerzett lelki kincsel

Új magyar életet kezdeni

mert nem elégséges csak a külső, hogy régi patinás ruházatnak a ládafiában 23 év után megmaradott, külsőleg sem elégséges, hogy visszatértünk az „anyatesthez” — kell, hogy a lélek a „nemzeti géniusz”, történelmi helyek, események, religiók és az igazi történelmi társadalmi létnek finom anyagát megismerje és erre a megismerésre nemcsak az intellektuelleknek, hanem a legegyszerűbbeknek is joguk — sőt közik van.

A hazatérés igazi érzett

magysága és lelki szabadsága Budapest felé az áldott magyar föld szemléletében

és lelki magukhoz ölelésében — Budapest szívében fogta el őket. Érezték a „nagyságot”, érezték a „bátorságot”, érezték a „testvért” az igazi „édesanyát”, azt a kimondhatatlan meleg otthont Budapesten — amely érzés eloszlatta előttük a „kisebbség” érzetét.

A nagyság ereje

állott előttük mindenben, amit láttak. Felejthetetlen élmény, míg élnek. Legyőzhetetlen lelki erő itthon, hogy

fajtánk hatalmas

tisztán látó és hitében erős. Ezt az erőt megmegújítja századokon át és ebben a nagyságában a külföld is részt vesz, nézi, csodálja a szent napon életető szellemét.

Új életformát kapott és hozott Muraköz ifjúsága

a nemzeti géniusz kisugárzó szellemében és reméljük, — kitörlődött a 23 évi elszakított állapot alatt belékényszerített két balkáni állam szemlélődése — és apostolai lesznek és felkészülnek évről-évre nemcsak külsőben, hanem belsőben is, hogy a magyarság sorsát megérthessék, a haza nyelvét, — mint a pengő acélt, — a „végeken” megszólaltassák, melynek bűgása dallamos, mint az Istent dicséző harangszó!

Rode Imre.

Ujabb halálos szerencsétlenség a Kormányzó Úr családjában

(B.R.) Ifj. gróf Károlyi Gyula, a Kormányzó Úr veje, egy repülőgyakorlat alkalmával a Dunába zuhant és életét vesz-

tette. A rögtön mentési kísérletek nem sikerültek.

Sztalingrad végnapjai

(B.É.) A Sztalingrad körül félkörben előnyomuló német csapatok egyre közelebb kerülnek a nagy erőddé kiépített városhoz. Páncélos és gépesített csapatok,

amelyek déli irányból áttörték a védelmi vonalat, most már az első és második védelmi öv előtt nyomulnak előre.

541 hajót vesztett eddig az USA

(Stefani) Newyorki jelentés szerint az Egyesült Államok december 8 óta 541

hajót vesztettek.

Mit mond nekünk a Háborús Vásár

Akik a budapesti Háborús Vásár csarnokait, pavilonjait járták, a magyar ipar, munka, szorgalom, teljesítőképesség nagyszerű, megnyugtató, felemelő, élményeivel lettek gazdagabbak. S mindez a háború közben hordja össze, tárja ki gazdag eredményeit, mintha ma is a béke terjesztené ki szárnyait mindnyájunk fölé.

Kinek, kiknek köszönhetjük ezt az örömet? Kik teszik lehetővé, hogy Magyarország, a magyar nép a békés munka áldásait élvezhesse, hogy mindenki: gazda, kereskedő, iparos, munkás, egyenként, egyenként a maga békés hivatásának élhessen s ugyanakkor ugyanezzel az egész nemzet békés munkáját szolgálhassa?

Senki, jó magyar ember el nem hagyhatja a vásár területét, meg nem állhat a virágzó élet ilyen képei előtt anélkül, hogy föl ne merüljön benne az a kérdés — anélkül, hogy feleletet ne adjon önmagának.

Mit felelhetnének mást erre a kérdésre, hiszen mindenki megerzi az első pillanat hatása

alatt, hogy mindezt azoknak köszönhetjük, akik odakünn a messze keleten fegyverrel a kezükben immár egy esztendő óta küzdenek a mi létünkért, tüzhelyeinkért, gyermekeinkért, ősi határaink biztonságaért, mindnyájunk jobb jövődjéért. A magyar katonáknak, a magyar hadseregnek köszönhetjük, hogy ma nem romhalmaz az ország, hogy nem feldúlt határok, ártatlanul legyilkolt ezrek és százezek, nem legázolt vetések, rombdöntött városok jelzik egy győzelmes idegen ellenséges hadsereg útját a Duna—Tisza mentén. Nekik köszönhetjük, hogy a gyárkérmények füstölögnek, a műhelyek békés munkától hangosak, hogy a magyar föld a maga természetében Isten áldását, a kenyeret adja mindnyájunk asztalára, hogy a harangok idehaza békét és hálát kongatnak s a rend és törvény oltalma alatt minden munkánk eredménye nem az ellenség, az idegen győző zsákmányszomját, de a magunk, az egész magyarság gyarapodását szolgálhatja.

gunk megsemmisítésén, a mi önrendelkezési jogunk
Miért harcol a magyar katona? Miért küzd
Magyarország? Miért vesz részt abban az óriási
mérkőzésben, amelyet Európa öntudatos népei a
közös rém ellen, a közös ellenség, a közös
pusztulás ellen folytatnak? Idegen országok, idegen
népek javait, birtokait, határait akarjuk mi? Nem.
Csak a magunkét akarjuk.

Mi csak a magunkét akarjuk, amint nagy
barátaink is csak a magukét védelmezik: a ma-
guk életjogát, amelyet közös ellenségeink a miénk-
kel együtt vita, irigység, gyűlölet tárgyává tettek,
amelytől végleg meg akarnak fosztani, hogy ki-
szolgáltatassanak bennünket a bolsevista világ-
forradalom, a bolsevista világszarnokság rémural-
mának mindent megsemmisítő csapásainak. Mi nem
más idegen népek jogait, országait, vagyonát,
életét, halálát akarjuk s nem is más népek érde-
keiért küzdünk, egyedül és kizárólag a magun-
kéért. Ezt a magunkét azonban csak barátaikkal
és szövetségeseinkkel karöltve, erőnket az övékkel
egyesítve tudjuk megvédeni és biztosítani.

Mi azonban nemcsak azért küzdünk, hogy
a jelent biztosítsuk: a jövőnkért is küzdünk, a
szébb és jobb jövőnkért, mindnyájunk jobb sor-
sáért!

Mit jelent ez a jobb sors? Az egész ország
jobb sorsával együtt az egész, munkás életre
hivatott magyarság jobb sorsát a nemzeti közösség
minden tagjának boldogulását. És ezenfelül, ezzel
együtt küzdünk a régi Európával szemben egy
új, szabadabb Európáért.

Azt mondják: mi közünk van nekünk, kis
maroknyi magyarságnak a nagyvilág, vagy Európa
sorsához? Mi azt se eldönteni, sem megváltozt-
tatni, se megjobbitani nem tudjuk.

Igaz volna ez?

Hogy Európa sorsával mennyire közös a
miénk is, épp az elmúlt húsz esztendő alatt saját
legfontosabb életérdekeink rovására tapasztalhat-
tuk. Az az Európa, amelyet a versaillesi és
trianoni békediktátumok megteremtettek s az örök
béke a nemzetek, a kis népek önrendelkezési joga
nevében életre hívtak, egy óriási igazságtalanságot
akartak az örök béke nevében örökké tenni,
állandósítani. Ez a régi Európa a mi szabadsá-

elrablásán, a mi négyemilliónyi magyar testvérünk
rabságán, a szentiváni Magyarország feldarab-
lásán épült fel. Egy új Európának kellett életre
kelni a megújodott német és olasz nemzeti fel-
támadásban, hogy ez a helyzet megváltozzék. Ha
volt nép, ha volt ország a világon, amelynek min-
den életérdeke ezt a változást követelte: Ma-
gyarország, a magyar nép volt az az elsősorban.
Ahogy a régi Európa a maga erőszakos, igazság-
talan rendelkezéseivel örökre magához akart lán-
colni bennünket — az új ezeknek megváltoztatását,
megsemmisítését hozta nekünk.

Mit tettek miértünk húsz év alatt a plutok-
ratikus demokráciák? Mit tett a szerencsétlen
népszövetségi Európa? Ha rajtuk mulott volna,
ma is a kút fenekén ülnék a magunkrahagyat-
ottság rabságában, a trianoni csonka határok
között, szebektől, csehektől, románoktól beke-
rítve. Az egész régi európai világrend azon és
arra épült fel, hogy mi soha többé fel ne tudjunk
támadni. Olaszország és Németország feltámadása
nélkül, a velők való szövetség nélkül s végered-
ményben: háború nélkül ez sose lett volna le-
hetséges.

Ingyen, ajándékképpen a népek nagy harcá-
ban, egymásközi örök versenyében semmit sem
adnak. Itt mindennek ára van és mindent meg
kell fizetni. Ez olyan törvény, amely alól nincs
kivétel és amellyel szemben nincs fellebbezés.

Politikai és erkölcsi képtelenség lenne, hogy
öbölletet kezzel nézhessük végig Európa harcat
a bolsevizmus ellen. Ok mikor Európát védik,
Kárpátokért, a magyar határokat is harcolnak.
Nekünk, ha a Kárpátokat biztosítani, megtartani
akarjuk, Európáért, barátainkért is kell harcolni.
Ezek sorsa pedig a miénkkel együtt a Volga
mentén dől el hosszú emberöltőkre. Az a gigászi
küzdőmunka, amely keleten mindnyájunk jó-
vőjét, mindnyájunk békés virágzását hozza meg
előbb-utóbb.

A budapesti nemzetközi vásár ennek a jobb
magyar jövőnek, ennek a magyar és európai
békének egy előrelökődött üzenete. A magyar
munka diadala, amely a háború fegyverei között
is a békében való hitünk és önmagunkba vetett
törhetetlen bizalmunkat hirdeti.

Ujdonság csáktornyai hölgyek és urak részére!

Visszajött 22 évi külföldi tartózkodás után **KRCSMÁREK ISTVÁN** specialis
lérfi és női szabómester, aki most június 6-án nyitott nagy

SZABÓ SZALONT

Honvéd utca 12. szám alatt, a volt Szrnec Pál féle üzlet helyén,
ahol kiföld dolgozni **rendelésre mindennemű**

női ruhát, kabátot, felöltőt, szifert, gyermeköltönyöket, úgyszintén férfi ruhákat.

A legprecízebb kivánságnak is eleget tesz, a legutolsó divat szerint. A hölgyek-
nek alkalmuk lesz a legutolsó divatig model szerint választani, a legjobb ki-
dolgozás mellett, budapesti és parisi divat szerint, csak egy megtekintés és mázbe
be fog bizonyulni. — Úgyszintén **urfi és női konfekciót** találunk Csáktornya és
környéke lakosai ölnék és jól kidolgozva.

Szíves pártfogást kér tisztelettel!

Krcsmárek István, szabómester.

Muraköziek Budapesten

Lapunk korlátozott terjedelme miatt, csak
most számolhatunk be arról a nagyszerű kirán-
dulásról, amelyet a Muraközi Népművelési Bizott-
ság szervezett és amely 24 muraközi népviseletes
párt vitt fel Budapestre Szent István ünnepére.

A csoport augusztus 18-án a délutáni szem-
lélyvonathoz kapcsolódva különkoesin utazott Buda-
pestre, ahol három napot töltött. Ez a három nap
azonban egyetlen gyönyörű, felejthetetlen élmény
volt a csoport minden résztvevője számára. Kez-
dődött a csodalkozás ott, amikor a vonat elérte
a Balaton-partot, majd folytatódott Székesfehérvár,
a Velencei tó, a Duna és az éjszakai Budapest
feltűnések. A budapesti pályaudvaron Loparits
R. József iskolaigazgató, a „Topol” főszerkesztője
fogadta és üdvözölte a muraközieket a Budapesten
élő muraköziek élén. A szíves fogadtatás után a
leányok a Márta leányotthonban a férfiak a Vass
utcai felsőkereskedelmi iskolában tértek nyugó-
vóra.

Másnap megkezdődött az ismerkedés a gyö-
nyörű Pesttel. Mindenekelőtt a Dunaparton sétált

végig a csoport, majd megtekintette az Ország-
házat, a parlamenti üléstermeket, az országgyűlési
muzeumot, közben a parlament erkélyéről gyö-
nyörködött a festői Buda és a Királyi Vár pano-
rárában. A parlamenti sétá után a Szabadság
térén az Országzászló, majd a Dél szobránál
tisztelgett a csoport, majd a Bazilika hátsó kupolája
alatt hódolt Muraköz népe a Mindenhatónak.

A szép séta után jölesett az ebéd az
Erzsébet téri KIOSZK-ban. Délután földalatti vil-
lamoson kiment a csoport a Hősök tere, ahol
a Névtelen Katona síremléke előtt tisztelgett, majd
végignézte a Milleniumi emlékmű pompás szobrait
és domborműveit.

A városligeti tó és Vajdahunyad várának
megtekintése után az Állatkert, majd a Hungaria
park következett, ahol kedvére kiszórakozhatta
magát mindenki.

A legszebb élmény azonban másnap követ-
kezett: a csoport résztvett a Szent István napi
körmenetben. Már hajnalban indultak a Várba. A
Szent György téren a csoport végignézte a kör-

Nyers vadbőröket

(pézsma, borz, nyest, görény,
róka, vidra, házi és mezei
nyúl, kutya)

**legmagasabb
napi áron veszek**

Szoták István
nyersbőrbizománnyos
Csáktornya, Hitler u. 3. sz.

menet első részét. Ott vonult el a muraközi
csoport előtt az ezer év távlatából is útát-mutató,
csodálatos Szent Jób, majd Magyarország Kormá-
nyzója, a Hercegprimás és Magyarország összes
vezetői. Ezután a csoport is beállt a körmenetbe
és amerre csak ment, mindenütt lelkes, meleg
tapssal fogadták a szép, régi muraközi ruhákban
felvonult csoportot. Nemcsak a budapestieknek,
de az ott lévő sok német, olasz és egyéb külföl-
dieknek is nagyon tetszett a muraköziek ruhaja,
amely magának az Országos Gyöngyös Bokréta
szervezőjének, Paulini Belának is feltűnt. Paulini
Béla Zsindely Ferenc államtitkár kíséretében
melegen érdeklődött a muraköziek népi viselete
és tancai iránt és örömmel vették tudomásul,
hogy a muraköziek a jövő évben még nagyobb
csoporttal kívánának résztvenni a Szent István
napi ünnepségeken és magában a Gyöngyös
Bokréta előadásában is helyet szeretnének kapni,
hogy ország világ előtt bemutathassák az eredeti
muraközi táncokat, amelyek a július 9-i csáktor-
nyai Falu-napon is oly nagy sikert arattak.

Mialatt a Koronázó Főtemplomban folyt a
nagyise, a muraközi csoport a Szent István
szobor lábánál tábori misét hallgatott, miközben
állandóan a fotografusok tüzeiben állt. A murakö-
ziek meggyőződhetek arról, hogy szép ruhájuk,
amelyet 23 évig nem viselhettek, milyen érték s
azt viselni mindenkor buszkeség és érdem.

Az országos gyász miatt sajnos a Szent
István napi további program, valamint a másnapra
tervezett várbeli látogatás elmaradt, de a részt-
vevők mindegyike így is felejthetetlen emlékek
gazdagodva tért haza, ismét végigéltelve a Magyar
Tenger-part gyönyörű panorámáját is.

A csoportot Mik Károly népművelési titkár,
P. Fekete Géza terences hittanár, G. Villányi
Maria tanítónő és Graf Ernő mikszavai igazgató-
tanító vezették. Mondanunk sem kell, hogy a kirán-
dulás minden költségét, beleértve a részt-
vevők szórakozásainak költségeit is, a községek
és vállalatok által felajánlott összegből a Népmu-
velési Titkarság fedezte. Beszámolunk ezért nem
is volna teljes, ha köszönetet nem mondanánk
ezúton is mindazoknak a községeknek és csáktor-
nyai vállalatoknak, akik adományaikkal a fej-
lethetetlenül szép budapesti utat lehetővé tették.

Muraközi frontharcosok szervekedjétek!

Itt az utolsó idő. A Károlycsapat
kereszt iránti kérvényeket már csak na-
gyon rövid ideig lehet beadni.

Kakossy Győző az Országos Tüz-
harcos Szövetség szervező tiszlje, csáktor-
nyavidéki körjegyzőségi vezetőjegyző
vasárnap délelőtt Csáktornyan, délután

KÁNIKULÁBAN

nincs jobb hűsítő ital, mint a

TERMÉSZETES SZÉNSAVAS

PETÁNCI FRÖCCS

LERAKAT:

nyitral **Mráz Tibor**
CSÁKTORNYA

GONDOLJ ARRA, hogy a hős magyar honvéd ott künn érted harcol — te pedig itthon kényelemben élsz! — MIT ADTÁL?!

pedig Miksaváron az ottani és felsőmihályfalvai körjegyzőségi világháborút járt frontarcosok előtt mondotta el tájékoztató beszédét. Mindkét helyen nagy lelkesedéssel fogadták beszédét és csatlakoztak a mozgalomhoz.

Szeptember 6-án délután 3 óraker a drávavásárhelyi és drávanagyfalusi tűzarcosok lesznek beszerveze a Füz vendéglő különhelyiségében. Szeptember 8-án délelőtt 10 óraker Stridóvár és délután 3 óraker Vizsentygyörgy tűzarcosai, ez utóbbi két helyen a községházán.

Lapunkban már többször említettük azon előnyöket és jogokat, amiket az Országos Tűzarcos Szövetség nyújt s mindenki igényezze a Károlycsapatkezeszt viseléséhez a jogosítványt beszerezni, hogy tagja lehessen a Szövetségnek, amely nemcsak neki, de még gyermekeinek is jogokat biztosít.

Ha egyikek voltunk a világháborús fronton, legyünk egyik a hazai fronton is, támogassuk és védjük hazánkat és családunkat itthon is.

Teljesítetted-e már kötelességedet a hős magyar honvéddel szemben?!

A közellátás ellenőrei

A közellátásügyi miniszter mult hó 15-ével 306 járási székhelyen, illetőleg megyei városban közellátási ellenőrök működését rendelte el.

Igy nálunk Csáktornya és Perlakon egy-egy közellátási ellenőr fog működni, akik a területileg illetékes m. kir. közellátási felügyelőségnek vannak alárendelve. Hivatásuk, hogy a járások területén ellenőrizzék a hatóságilag megállapított árakat, a kiadott rendeleteknek kellő időbeni végrehajtását, valamint a helyi hatóságok és magános felek közötti közellátási vitás kérdéseket és panaszokat kivizsgálják.

Továbbá javaslatokat tesznek a közellátás gyakorlatibb és gyorsabbá tételére.

Ennek a nagy horderejű intézkedésnek sikere azonban egyedül azon fog múlni, hogy mily mértékben érti meg a termelő és a fogyasztó egyaránt a közellátási ügynek ily módni gyorsabbá tételét, amihez a jelenlegi háborús viszonyok közepette óriási honvédelmi érdekek fűződnek a közfoglaztás zavartalanágának biztosításához.

Végül a nagyközönség hazafias magatartásán is múlik, hogy a közellátás ellenőrei minél jobban és sikeresebben végezzék nehéz munkájukat, hogy a fekete front hiénáit mielőbb kipusztíthassák.

Csáktornyára Pintér István és Perlakra Sipos János kapott kinevezést a közellátási ellenőri tisztségére.

ELSŐ, MÁR ISMERT KERESZTÉNY gabonaüzlet.

BEHOJNIK - BEZERÉDY - CERNKOVICS
„FUTURA” ALBIZOMÁYOSOK
Csáktornya, Hitler Adolf utca 3.
A községházával szemben.

Vásárolunk mindennemű gabonát tengerit, babot és olajosmagvakat a megállapított hivatalos napi áron.

ODOL

Naponta háromszor

FOGPEP

Megmozdulnak a szívek

Tedd szívedre a kezed és gondold egy percig a magyar honvédre. Egy perc nagy idő: belefértetneiről és sorsáról gondolni és érezni tud. Egy perc alatt már csodák is játszódhatnak le az emberi lélekben! tudunk egy perc alatt jobbak, nemesebbek, tisztábbak lenni s egy perc alatt meg tudunk érteni sok mindent, ami azelőtt talán homályban maradt értelmünk számára. Egy percig dobog a szív, egy percig gondolkodik az agy s ha akarod, az érzések egész tengere árad szét benned és cselekszel: úgy cselekszel, ahogy szíved dobogásának ritmusa diktálja, ahogy világos értelmet akarja. A hősi önfeláldozás, a bátor tett, a másokért való odaadás, mindenféle emberi nagyság megnyilatkozása sokszor ezen az egy percen múlik s néha egy percnyi késedelem jövedhetetlen károkat okozhat és szerenszétlenségbe taszít. Meg kell becsülni a percet, amely az ember számára adatott, hogy kötelességét teljesítse és a legszebb érejt, az emberi jóságot és a testvéri összetartozást gyakorolja a nagy család keretein belül, aminek — nemzet a neve.

Most erről van szó: erről az egy percről. Gondoljunk honvédeinkre és így gondoljunk rájuk. Hiszen nincs a napnak egyetlen órája sem, amikor ne jutnának eszünkbe hős katonáink, akik odakint küzdenek a bolsevizmus ellen — értünk, az ezeréves ország biztonságáért és határaiért, mindnyájunk otthonáért, az erős és boldog Magyarorszáért. De ez nem elég. Ugy kell rájuk gondolnunk, hogy az az egy perc — tette vállljk és kivétel nélkül mindannyian hozzájáruljunk ahhoz, hogy a közelendő tél megpróbáltatásait minden honvéd, aki odakint van, jó meleg ruhában tudja majd elviselni.

Tanui voltunk az elmúlt napokban a magyar társadalom megmozdulásának. Az ország legelső Nagyhósszonyának, Kormányzó Urunk hitvesének angyali szózata indította el a szívek megmozdulását s ma már zengve harsog az egész országban: mindenki lelkiismereti kötelességének tartja,

hogy kivegye részét a társadalmi mozgalomból, melynek célja, hogy jó meleg téli holmit kapjanak a keleti fronton küzdő katonáink. A bolsevizmus végleges legyőzésével sem ér véget Oroszországban a háborús állapot, honvédeink áldozatos munkája és küzdelme tehát az embert és állatot egyaránt megbénító orosz télbe fog nyúlni. Gondoljunk tehát rájuk. Gyűjtsük már most a szörmés kesztyűket, a kötött-szövött alsónadrágot, érmelegítőt, szörmés sapkát, lábszármeghítőt, hősapkát, sífelszerelést, tábori takarót, turistacipőt, hőszemüveget, minden meleg holmit, hogy mindenük meg legyen azonfelül is, amit honvédségünk kiváló vezetősége bocsát rendelkezésükre. Kezddék meg asszonyaink és leányaink otthon a kötést, a varrást, a házimunkát, hiszen vannak olyan ruházati cikkek, amiket semmiféle széria és gyári módszer nem tud úgy előállítani, mint a szerető szívi asszony az otthon csendjében.

Igy gondoljunk rájuk, honvédeinkre, hogy az a perc, amikor valóban cselekszünk és teszünk értük valamit, sok-sok millió perccel növekedve, biztosítsa a sikert és az eredményt.

Nem kételkedünk, hogy a társadalmi megmozdulás, aminek máris tanui vagyunk, gyönyörű eredménnyel jár majd és honvédeink nem fognak odakint nélkülözni, dideregni, mert az otthon, a belső front minden emberileg lehetőleg megteszi a külső frontért, mindent, amire a jó szív, a testvéri érzés és a hazafiai lelkiismeret képes. Hiszünk, hogy a téli gyűjtés nálunk is felér majd egy népszavazással, mint barátainknál, a németeknél, akik tavaly bámulatos gyorsasággal és tüneményes eredménnyel bonyolították le az akciót katonáink számára.

Egy perc, amikor honvédeinkért cselekszünk és odaadunk bundánk prémjét, vagy meleg alsóruhánkat, igen kicsi idő, de ilyen percek, ilyen kis múlt pillanatok döntenek el nagy kérdéseket és ezeken fordul meg sok minden: nemcsak sok magyar katona testi épsége és élete, hanem maga az ország jövője és a nemzet megmaradása is.

HIREINK.

— **Csáktornya első hősi halottja.** E napokban jött meg a városházára a hír, hogy Sárics József, Sárics Rókus és neje Mikulics Mária Battyán külvárosi lakosok fia, 1942 június 28-án az orosz harctéren hősi halált halt. A nagy világégesben Muraköznek is meg kell hozni áldozatát a jobb jövőért. Sárics József az első között volt, aki hazája boldogulásáért fiatal életét áldozta fel. Emlékté örökké megfogjuk őrizni, ő pedig álmódjék szépeket a jövőendő nagy és dicső Magyarországról.

— **Halálozás.** Sajnovics György csáktornyai asztalosmester 1942 augusztus 29-én váratlanul elhunyt. Halálával Csáktornya ismét egy jó magyar érzelmű értékes polgárát veszítette el. Temetésén, augusztus 30-án, az egész ipartestület részt vett és szép koszorút helyezett el sírján. Nyugodjék békével.

— **Főorvosi kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter dr. Kovalszky Robertot a csáktornyai állami kórházhoz belgyógyászati főorvosná nevezte ki. Nevezett már helyét el is foglalta és átvette a belgyógyászati osztály vezetését.

— **Folyik a téli ruha gyűjtés a honvédeknek.** A MANSZ hölgyek szorgalmasan gyűjtik a téli holmit derék honvédeinknek, de a közönség is átéri magasztos kötelességét és szívesen és bőven adakozik. Mindenki azt ad, amije van. Meglátogattuk a Levente Otthonban a gyűjtési telepet s örömmel láttuk a bundákat, prémeket, a meleg alsóruhák, harisnyák egész halmazát. Csáktornya mint mindig, ezuttal is megmutatta igaz hazaszeretét. A gyűjtés befejezése után részletes beszámolóval fogunk szolgálni.

— **Tanügyi hír.** Mik Károly népművelési titkár a csáktornyai járás III. számú körzetének iskolafelügyelőjévé neveztetelt ki. — Csonka István a perlaki járás I. számú körzetének iskola felügyelője, a csáktornyai állami népiskolánál igazgatói megbízatást kapott.

— **Leventék** szeptember hó 6-án 11 órai hivatalos leventemiségen vesznek részt, mint az elmúlt évben.

— **Csáktornya vidéki körjegyzői hivatal** négy középiskolát végzett férfi vagy női kisegítő munkacrót keres. Meglelés esetén véglegesen is alkalmazza.

— **Kereskedelmi és Iparkamarai kerületi** beosztás folytán a visszatért Muraköz, amely

NŐI ruhák, pongyolák és blouzok

hatalmas választékban vannak raktáron. — Kész
mosó ruhák szép mintákban már P 16'26-tól kaphatók.

Schütz

Nagykanizsa - Zalaegerszeg

Zala megye csáktornyai és perlaki járása, a soproni Kereskedelmi és Iparkamarához tartozik.

— **A drávanagyfalui önkéntes tűzoltótestület** augusztus 30-án 20 éves fennállása alkalmából tűzoltónapot rendezett. Az ünnepélyt 29-én este zenés takarodó vezette be, majd 30-án reggel zenés ébresztő, délelőtt tábrnyi mise a szent Flórián kápolnánál, utána diszközgyűlés, szolgálati érmek kiosztása, délután pedig népünnepély és zenés táncmulatság volt a Söjtöri vendéglő összes helyiségeiben. A népünnepélyt sok csáktornyai vendéggel együtt Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő is meglátogatta, aki felhasználván ezt az alkalmat is, párthiveivel fontos megbeszéléseket folytatott. A szervezés, rendezés és díszítés körül Macsek András parancsnoknak vannak nagy érdemei.

— **Napközi Otthonok működése** a csáktornyavidéki körjegyzőség területén befejeződtek. A zalaújvári Napközi Otthon augusztus 30-án délután 4 órakor a községi előjáróság és nagyszámban megjelent szülők jelenlétében tartotta meg záróünnepségét, hogy bemutassa a szülőknek ezen intézmény áldásos nevelői tevékenységét. Az otthon szorgalmas vezetői: Erdész Katalin és Edvi Illés Zsuzsa gondozónők voltak, akik minden dícséretet megeredemelnék lankadatlan és kitartó munkájukért. 130 gyermek részvételével ellátásban. — A gyermekek játékokat, szavaltókat és énekszámokat adtak elő. A nagyszámban megjelent szülők előtt valóban beigazolódtak, hogy gyermekeikről mily áldásos intézményvel gondoskodik a kormányzat. Szentilónán 28-án volt a befejező, itt Mikulás Edit 61 gyermeket gondozott. Szászko községben 29-én volt a befejező, itt 64 gyermeket gondozott Vársárhelyi Judit. Sajnos, a háborús viszonyokat figyelembe véve, csak tej, kenyér és cukor akció volt, amelynek során mégis testi súlygyarapodást értek el a gyermekek. Jövőben étkeztetés is lesz. Az előjáróság részéről Szászkon Kakkoss Győző, Szentilónán Csupor Lajos és Zalaújváron Rode Imre volt jelen és méltatták a szülők előtt az intézmény jelentőségét és köszönetüket tejezték ki a gondozónők munkásságáért.

— **A drávanagyfalui állami nyári Napközi Otthon** augusztus 29-én tartotta záróünnepélyét, melyen a gyermekek szülei majdnem teljes számban részt vettek. A gyermekek magyar nyelvtanulásban igen szép előmenetelt mutattak, ami a két gondozónő, Ujváry Erzsébet és Kraxner Irén érdeme. A lakosság nevében Kreffy körjegyző köszönte meg a gondozónők eredményes odaadó fáradozását.

— **Beiratások a kereskedelmi középiskolában** szeptember 5-én és 7-én lesznek délelőtt 9—12-ig a III. osztály termében. Az első osztályba vagy újonnan iratkozó tanuló szülő kíséretében jelenjenek meg. Az I. osztályba iratkozók okmányait: születési anyakönyvi kivonatukat (keresztlevél), polgári iskola vagy gimnázium IV. osztályú bizonyítványukat a beiratás előtt 9 óráig nyújtsák be az igazgatónak. A többi osztályokba iratkozók csak az iskolai bizonyítványukat hozzák el. Beiratási díj, a mellékdíjjal együtt teljes fizetőként 19'30 pengő. Hadiárva és hadigymolt igazolt esetben (sárga igazolás) nem fizet semmit. A tandíj 108 pengő, mely az év folyamán hat

részletben fizetendő, félévenként megállapított összegben, ami a tanulmányi eredményhez és a szegénységhez igazodik.

— **A „Mansz” Szent István napján elmaradt előadását szeptember 6-án, vasárnap este fél 8 órai kezdettel tartja meg.**

A PERLAKI JÁRÁS HIREI

(Saját tudósítónk jelentése.)

— **Áthelyezés.** Lukács Lajos t. hadnagy, perlaki levante parancsnokot Zalaszentgrótra, vitéz Dénes Lajos zalaszentgróti levante parancsnokot pedig Perlakra helyezték.

— **Közélelmezési ellenőri kinevezés.** Kustos Károly volt köveskői segédjegyző és volt kotori kisegítő munkaeót a közlelmezési miniszter muraszombati járás közlelmezési ellenőrré nevezte ki.

— **Vízbefutott egy fiú Perlakon.** A Dráva perlaki szakaszánál, ahol a vízimalmok vannak, több perlaki iskolásfiú fürdött. A fürdés közben mind beljebb és beljebb merészkedtek az örvénylő és sebesfolyású vízben a gyermekek és minden túltett az élénk és ügyes Hozmec Vince 13 éves fiú. Amint nagy hancurozás közben semmibe se vette a Dráva rohanó hullámaít és örvényeit, olyan mély és örvénylő szakaszhoz érkezett, ahol a gyöngye szervezet nem bír megküzdeni a körbe forgó víz áramlatával. Pillanatok alatt merült el és többet nem láttak társai. A Dráva hajbái sodorják Légrád felé és majd az ottani halászok fogják bizonyára kifogni fiatal és kihűlt tetemét.

— **A perlaki járási ipartestület alakuló közgyűlése.** A perlaki járási ipartestület 1942 évi augusztus hó 30-án délelőtt 9 órakor tartotta alakuló közgyűlését. A Hísekegy elimádkozása után vitéz Hetelendy Ferenc dr. főszolgabíró, mint az Iparhatóság vezetője emlékeztet meg magasztos szavakkal Szent István napjának hősi halottjáról vitéz Horthy István Kományzóhelyettes Úr Omémeltóságáról és hangsúlyozta, hogy a véget ragadta őt el körünköl, de felsőbbes szelleme, mint a hazafias kötelességteljesítés gyönyörű példaadása örökké élni fog közöttünk. Majd kérte a Mindenhatót, hogy adjon erőt szereltet Kományzóknak és Fomeltóságú hitvesének a kimondhatatlan nagy veszteség elviselésére. Enyhítse fájdalmukat az a tudat — mondotta végül, — hogy minden magyar szív velük érez és osztja nagy bánatukat. Ezután a mélyeséges gyász jelöl 5 percre felfüggesztette a közgyűlést. Utána a közgyűlést megnyitó beszédeben az iparos helyzetével foglalkozott. A társadalom minden rétege jól tudja mit jelent iparosnak lenni — mondotta — különösen most ebben az új világháború forogtagában, száz akadály, anyaghiány, s egyeb más nehezégek közepette. Ezután Zsbuly Alajos elnöklésével megalakult az ipartestület és néhány indítvány után a Himnusz eléneklésével véget ért

a közgyűlés.

— **Megjavitják a középületeket Perlakon.** Brand Sándor dr. alispán vezetésével Perlakon volt a miniszterközi bizottság megtekinteni a község középületeit és a helyszínen ellenőrizni az elvégzendő munkálatok szükségességét.

— **Sertésbénulás.** Perlak községben sertésbénulás miatt zár alá helyezték a sertéseket. A helyi hatóság mindent elkövet a vész megakadályozása miatt.

— **A Murába fuladt egy kotori fiatalember.** Vasárnap több társával a Murában fürdött Kustos Károly volt kotori kisegítő munkaeót, okl. jegyző Pál nevű gyermeke. A rév közelében, ahol nagyon szeszélyes a Mura medre, gyanulatlanul ment a vízbe a fiatalember és egy természetesen mély gödörbe került. Mivel uszni nem tudott az örvény könnyű szerrel játszott vele és szinte pillanatok alatt eltűnt a parton állók szeme elől. Segítségére akartak menni, de sehol sem láttak feltűnni. Kustos Pál holttestét még mindig nem sikerült megtalálni. A szerencsétlenül járt fiatalember a kotori Radó-cégnél volt tisztviselő és állásnkülküli szüleinek ő volt az egyetlen kenyérkeresője.

HŐS HONVÉDEINKNEK
adományaidat
A „BAJTÁRSI SZOLGÁLAT”
továbbítja.

SPORT

Második országos uszóhét

A második országos uszóhét keretében folyó évi szeptember hó 6-án, vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel a csáktornyai strandfürdőben rendezzük a helyi uszónapot. Felkérjük az ifjúságot, hogy nevezés céljából és uszitudásuk igazolásául minél számosabban jelentkezzenek.

A 11 évestől 21 évesig terjedő korban lévő mindkét nembeli ifjúság uszitudásának igazolattása azzalt történik, hogy minden egyes benevezett részlelvő 50 métert tetszés szerinti uszásban leusszon.

Aki uszitudását ily módon igazolja, művészi emléklapot kap. A szintidőn belül uszoknak díszes jelvény lesz kiosztva.

Jelentkezni lehet a csáktornyai strandfürdő uszómesterénél. Nevezési határidő szeptember hó 6-án délelőtt 9 óráig.

Igazold uszitudásodat az országos uszóhét helyi uszonapján. Ahány jó uszó, annyi szép jelvény. Szingapurt a japán uszók vettek be.

Sztrahonya József
helyi szervező.

Csáktornyai ZTE — Maort LE Lovász
6 : 1 (2 : 0)

Barátságos mérkőzés, amelyen játékosaink megint kitombolhatták magukat a góllövésben. A második félidő 20 percében a vendégesapat szelsoje szép lefutással megszerni a Maort egyetlen gólját. Különbön az egész mérkőzés gyenge nyívon mozgott.

Hirdessen a „Muraköz”-ben

Oglašujte v „Megyimurju”

SZÜLŐK!

A m. kir. kereskedelmi és közlekedési miniszter a 93.000/1942. K. K. M. számú rendelet 2. §-a alapján a

tankönyvek árúsításával ^{csak} a Muraközi

Katolikus Könyvkereskedést (Sárecz Antal) bizta meg

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 5.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1942. septembra 4.

Politički tjednik.
Zide saki petek.

Bokretaši Megyimurja

Naše megyimurske puce i dečki su pokazali v Budapeštu našu lepu narodnu opravu, štera se mora navek poštuovati

Z dušom i telom je pokazala ova mlajšina od petdeset ljudi, da pripada k zemli Svetoga Stefana.

Nikši nagovori

su ne bili, nego s čistoga srca su se te ljudi spravili v Budapest na prošeciju „Svete Desne Roke“, da v svojoj starinskoj narodnoj opravi pokažuju svoju dušu i da je Megyimurje najlepši gjunđi „Svete Korune“. To su ljudi sami čutili, nekak je bilo, kak po zakonu da pokažuju — kaj su čez 23 let ne mogli, da je naša zemlu Bog stvoril za najlepšega gjunđja povrnjene zemle.

Mlajšina Megyimurja se v duši zjednili s celom domovinom pod ovom prošecijom, v šteroj je bila mlajšina naroda celoga orsaga i z ovom lepom starinskom megyimurskom narodnom opravom je dokazala, da je ta zemla čez jezero let navek bila jedinstvena magyarska. To se najlepše vidlo, da su naši mladi došli skup z erđelyskimi szkelyi. Nigdar su se ne vidli, a oprave su njim bile jednake. Stoga se vidi, da je to jena domovina, — jeden narod i ne samo v opravi, nego i v duši i v srcu. Ako i v govorenju nesu jednaki, ali v srcu su je. I naša mlajšina je iskala priliku, da bi se bole spoznali i mogli dospomenuti, pak kaj neje bilo ve, bo za kratko vreme,

Stvoriti novo magyarsko življenje

je treba, Neje dosti obleči lepu starinsku narodnu opravu, štera je počivala 23 let v ladici, neje dosti reči, ve smo se povrnuli k „materji zemli“, nego je treba priznati narodnoga duha, zdiči se k visokoj vrednosti magyarskoga naroda, priznati njegovu visoku kulturu i pravo, da ima mesta med najbolšimi narodi Europe. Poleg svojega materinskoga megyimurskoga jezika saki človek mora poznati jezika i kulturu svoje domovine, to mu je ne samo pravo, nego i dužnost.

Za istinu doma

je ta mlajšina stopram onda bila, da je vidla blagoslovlenu magyarsku zemlu, se lepote njene, lepoga i dičnoga glavnoga varaša Budapest. Vidli su kak je te narod velki, čutili su, da je „prez straha“ i čutili su pravoga „brata“ pravu „mater“ i pravoga „doma“ i nikak ne su čutili, da su oni mrti kakša menjšina, nego da smo si jednaki brati i jeden narod, makar govorimo i više jezikov. Se to njim je pokazal naš lepi Budapest.

Velki i jaki

se te narod pokazal vu sem, kaj su vidli i to nabodo pozabili dok bodo živi. Jaka duša, šteru ne moči prevladati, čisti pogled i jaka vera, to je dika našega naroda. Ta jakost se pokazala čez stotin let, to priznaju i stranjski narodi, a oso-

bito se to vidlo na den Svetoga Stefana.

Novo življenje je vidla i donesla

sobom megyimurska mlajšina i nadjamo se, da bo pozabila i zbrisala z duše i srca se one misli, na šteru ju je presililo čez 23 let balkansko gospodarenje i te mladi ljudi bodo apoštoli magyarske narodne kulture i od leta do leta bodo ju širili ne samo v narodnoj opravi, nego i v čuvstvu i srcu, bodo poštuovali i govorili jezika svoje magyarske domovine, im se tak lepo čuje, kak da zvonci Boga faliju.

Nova smrtna nesreča v familiji Gospona Guvernera

Mlajši gróf Károlyi Gyula zet Gospona Guvernera, se je pre jednim letenju zrušil v Dunav i zgubil življenje. Mam

su ga išli vun jemati, ali več neje bilo močuču.

Zadnji dnevi Stalingrada

(B. E.) Nemške trupe koli Stalingrada dojdou se bliže do varaša, šteroga su prepravili za taborskoga grada. Taborska kola

i mašinske trupe, štere su s južne strane predrle liniju za obranu idu napre več v prvij i drugoj obranbenoj liniji.

541 ladju su amerikanci do ve zgubili

(Štefani) Kak z Newjorka glasi dohajaju, Američke Države su od decembra

8 ga do ve zgubile 541 ladju.

Kaj nam veli naš velki taborski sejem v Budapeštu

Oni šteri su sprehodili v Budapestu pavilone taborskoga velkoga sema, mogli su videti, kaj su stvorile magyarske fabrike, meštri, magyarsko delo i marljivost i sigurno su si svoje duše okrepi. A se to su naši marljivi ljudi skup donesli ran tak, kak da bi nas i denes pokrival blaženi mir.

A komu moramo zafaliti to naše veselje i toga blagoslova? Što nam je stvoril mogućnost kaj naša magyarska zemla i naš magyarski narod more vžičati blagoslova mirnoga dela, kaj si ljudi: gospodari, štacunari, meštri, delavci mirno moreju zvršavati svoje posle i stem si skup služiti domovini i narodu?

Niti jen človek, šteri ima rad svoju domovinu, nemre ostaviti toga sema te lepote prez toga, kaj ga nebi zgrabilo to pitanje i kaj si nebi znal odgovora dati.

Saki človek mam na prvu misel zna, da se to moremo zafaliti onim šteri su već leto dni na dalekoj fronti, z oružjem v roki borijuse za naše dobro, za naše dome, za našu decu za naše granice i za naše življenje svih nas. Magyarskim lionvedam, magyarskoj soldačiji moremo zafaliti, kaj se naš orsag ne zrušil, kaj su nam granice ne rezovane kaj nam po pogazenim zemlam ne ležiju na stoline jezer, nekrivo i nedužno zaklani mrtvi i kaj ne kažeju zgoreta sela i varoši, kaj

je nepriatelj znas napravil. Njim moremo zafaliti kaj se naši fabrički rafangi i dale kadiju, kaj naši delavci moreju mirno delati, kaj nam naša blagoslovljena magyarska zemla kruha da na stol kaj nam naši zvonci zvoniju mira i blagoslova, kaj nas sigdi čuva zakon i red i kaj nas ne plindraju nepriateljske horde.

Za kaj se bori magyarski soldat? Za kaj smo nutri v toj velkoj svetskoj borbi, šteru vodiš si narodi Europe proti skupnomu strašnomu nepriatelju i proti skupnoj pogibeli? Kaj očemo mi mrti kaj ljudskoga, mrti očemo ljudske narode podjarmiti, ljudske zemle zavzeti? Ne mi očemo samo svoje.

Mi očemo samo svoje ran tak, kak i naši velki prijateli braniju samo svoje življenje, svoje pravo, za štero so nam jalni naši skupni nepriatelji, šteri nam očuju zeti i dati nas v ruke strašnoga bolševizma, šteri bi štel vništiti celoga sveta i stvoriti prezbžno kraljevstvo. Mi nečemo zeti drugim narodom slobodu, kruha i življenje, borimo se jedino za naše. A to svoje moremo začuvati samo s skup z našimi prijateli, ako to bomo žnjimi skup obranili.

Ali se ne borimo samo za vezdašnje nego i za buduće življenje, za bolšu i lepšu budućnost. Za novu slobodnu Europu.

Veljui kaj je nas male magyarije brige za Europu i za celi svet? Mi sveta nemremo niti pobolšati niti hujšati. Jeli je to istina?

Črez 20 let se dokazalo, da je naša sudbina ista s evropskom. S trianonskim i verselskim kontraktom su napravili velku nepravicu i šteli su v ime vekovečnoga mira, kaj bi i ta nepravica ostala vekovečna. Stem mirom su šteli vništiti našu slobodu, podjarmiti naroda Magyarske Svetoga Štefana. Morala se naroditi nova Europa, nemški i taljanski narod se moral preporoditi, kaj se to žalosno stanje moglo premeniti. Magyarski narod je prvi na svetu čije življenje je to premembu zahtevalo. Stara Europa nas je štela v lance prevezati, a nova nas je oslobodila.

Kaj su črez dvajsti let napravile demokratske države za nas? Kaj je napravilo za nas to nesrečno Društvo Naroda? Da bi bili na njih pustili i denes bi mi v grabi sedeli, zvezani za lanci i opkoljeno od srbov, čehov i rumunjov. Cela stara Europa išla je za tem, da se mi nigdar više

nesmemo gori stati. Prez pomoči Nemške i Taljanske i se zadnje prez ovoga tabora to nigdar nebi bilo moguće.

V velkoj borbi narodov, v večnom vtekanju nikaj ne moči zabavdati dobiti. Se ima svoju cenu i se je treba platiti. Proti ovomu zakonu nega apelacije.

Za nas bi bilo čisto nemoguće, da denemo roke v križ i da tak gledimo evropsku borbu proti bolševizmu. Da naši prijatelji braniju Europu braniju i Karpate i magyarsku granicu, moramo se i boriti i za Europu, za naše prijatelje. A njihova sudbina, z našom skup, kroji se dalko polek Volge i na dugo vreme. Ona velka borba na dalekomu istoku bo nam zasigurala bolše i lepše življenje za se nas.

To smo se navčili na velkom mednarodnom semu v Budapeštu. Te sejem nam daje na glas evropskoga mira i bolšu budućnost. Magyarsko delo, magyarsko oružje, to je naše vufanje v mirno i srečno življenje.

Srca su se genula

Dragi Megyimurec, deni roku na srce i jenu minutu misli na magyarskoga honveda. Za jenu minutu moreš se premisliti, kaj človek more znati za svoju domovinu, za življenje, za svoju sodbinu i za one, štere rad ima. Za jenu minutu su već stvorile čude i ludi su postali bolši.

Junaka alduvanje, pomoć pajdašam, sakačja velka človečja stvar, se to more biti za jenu minutu, a ako človek nekaj zamudi, za jenu minutu more napraviti velkoga kvara i nesreću.

Ve je došlo to vreme, ta jena minota. Ve moramo misliti na naše honvede. Im ga v dnevu ne vure, da nebi na nje mislili, na naše dične junake, štere se boriju proti bolševizmu — za nas, za našega jezero let staroga orsaga i za našu domovinu.

Ali to je ne dosta. V toj minuti moramo misliti na nje i si skupa darovati njim se kaj imamo, kaj bo v zimi saki honved imel toplu opravu, kaj bo mogel premagaditi strašnu rusku hladovinu.

Ove dneve vidli smo, da se genul celi narod. Prva Velka Gospa orsaga, zena visokodostojnoga Gospona Guvernera je s svojim engleskim rečmi genula srce celoga naroda, i već se

seposod čujeju glasno reči: saki človek je dužen po dušnom spoznanju pomagati, kaj bodo naši honvedi na ishodnoj fronti meli tople opravice za zimu. Makar bomo i denes do kraja prevladali bolševizma, i onda bo treba v strašnoj zimi strážu držati, a to bo močilo človeka i živinu.

Zato moramo misliti na nje. Spravlati tople rokavice, štrikane gaće, štucne, tople kape, tople gunje, tople šolce i se drugo toploga, kaj bodo honvedi i ober onoga, kaj nim soldaćija da, meli sega potrebnoga.

Žene i puće naj štrikaju i šivaju, jesu stvari, štere se doma puno bolše napraviju kak v fabriki.

Znamo sigurno, da se bo i naš narod genul, kaj nabodo naši honvedi vuni zmrzavali, kajt ni, tu na domaćoj fronti bomo napravili se, kaj dobro bratsko srce i dušno spoznanje zapoveda. Već smo dosti toga vidli, a kanimo videti još više. Nemški narod je lani za kratko vreme, na prvu reč čuda skup dal za svoje soldate, pak se nadjamo, kaj bo i prinas tak.]

Ove minote, v šterimi darujemo naše tople stvari našim honvedam bodo zasigurala zdravje i življenje našim soldatam, a stem bo zasigurno i budućnost domovine i naroda.

Naši Megyimurci su bili v Budapeštu

Z veseljem pišemo ove rede, s šterimi dajemo rečuna za pot naših megyimurcov, štere su bili v Budapeštu. Bilo njih je 24 parov v narodnoj nošnjii a spravila njih je komisija za Narodno Prošćenje v Megyimurju na velku paradu Svetoga Štefana.

Ta naša draga deca su se otpelela augustuša 18-ga popoldan v Budapešt i tam su bili tri dni. Ali te tri dni su bili veselje se po sploh, kak da bi bil jen den. Već su se hapili čuditi da su došli do Balatona (90 kilometrov duga i do 30 kilometrov široka voda), onda dale starinski Székesfehérvár, Velencei tó (malo menša voda od Balatona) Dunav i da su zgledali, kak je Budapešt v noći svetel.

Na Banhofu njih je dočekal Loparits R. József, naš megyimurski sin, školski direktor, glavni vurednik novin Topol, v megyimurci štere stanujuju v Budapeštu. Potli toga su puće v žensku a dečke v mošku školu spravili na stan.

Drugi den su se hapili pregledavati lepoga varaša Budapešt. Najpredi su se špancerali poleg Dunava, onda su pogledali orsačku hižu, velke sale, de se držiju sesije, muzeuma, med tem su z balkona orsačke hiže pogledali kraljevsku palaću i lepe kraje Buda.

Potli toga špancera su se poklonili na Szabadság (Sloboda) placu pred Orsačkom Zastavom i spomenikom Južnih Krajov, zatem pak su se v najvećoj cirkvi, Bazilika zvanog Bogu vroke dali.

Po tem lepom španceru su se fajn naobedovali, a popoldan pak su se na tramvaju pod zemlom odpelali do placa Junakov tam su dali

poštovanje spomeniku Nepoznatoga Junaka i pogledali su se spomenike Mileniuma, štera su postavili 1896 leta, da je Magyarska doživeja 1000 let.

V varaškoj šumici isto su pogledali se lepote, med tem i velkoga zverinjaka, oroslane elefante, jopice, kaće, same takše zveri, štere prinase nemoći videti, zatem pak su bili v Hungaria parku, de su se zabavljali i gledali sako formu komedije.

Ali najlepše su doživeli drugi den: Bili su v prošeciji Svetoga Štefana. Već zaran su išli prek de je kraljevska palaća. Na placu Svetoga Gyurgya su pogledali prvu polovicu prošecije. Tam su pred njimi nesli desnu roku Svetoga Štefana, štere već jezero let kaže pota magyarskomu narodu. Vidli su visokodostojnoga Gospona Guvernera, Hercegprimasa (biškup, najveći cirkveni poglavar, herceg i kardinal) i se najviše poglavare Magyarske.

Zatem su i naši megyimurci stali v prošeciju i se posod, kud su išli su je veselo pozdravili i pokali njim z rokami.

Sem ludem, ne samo domaćim, nego i nemcam, taljanam i drugim stranskim ludem su se jako dopali. I sam voditelj tih narodnih prošeciji njih je jako pofalil, pak je z jednim državnim sekretarom spomenka držal i veselil se, da je čul, da bo k leto još već megyimurcov došlo v Budapešt, pak bodo pred celim orsagom pokazali svoje lepe narodne plese, štere su već i juliuša 9-ga pokazali na posvećenju Orsačke Zastave i štere su se sakomu jako dopali.

Dok je v glavnoj cirkvi, de se krali koro-niju, bili velka meša, naši su pre spomeniku Sve-

SIROVE DIVJE KOŽE

od lasice, thorca, vidre, jazveca, le-sice, domačega i divjega zajca, psa i se druge kupujem po najvećoj dnevnoj ceni.

SZOTÁK ISTVÁN

AGENT ZA SIROVE KOŽE

Csáktornya, Hitler Adolf utca 3.

toga Štefana pod vedrim nebom poslušali svetu mešu, med tem su je stalno fotografirali i naši megyimurci su se mogli osvedočiti kakšu velku vrednost ima njihova lepa narodna opravu. Sto to opravu nosi, more biti gizdav.

Zbog orsačke velke žalosti, ga dalnje para-de ne bilo, ali naši mladi ludi sigurno nigdar na-bodo pozabili one lepote, štere su vidli.

Voditelji naše mlajšije su bili Mik Károly sekretar za narodno prošćenje, P. Fekete Géza kateket, G. Villányi Mária navučitelica i Graf Ernő direktor škole Miksavár. Stroške su skup dali općine i fabrike i voditelji se najlepše zalijuju sem pomagacim.

Megyimurski frontski soldati organizirajte se!

Došlo je zadnje vreme. Molbenice za Karolov Križ je moći prek dati samo još kratko vreme.

Kákossy Győző oficer za organizaciju Orsačkoga Združenja Frontskih Soldatov, prvi notarjuš zvujske notarjušije je v nedelu pred poldan v Csáktornya, a popoldan v Miksaváru držal konferencija, tam su bili i frontski soldati prvoga svet-skoga tabora notarjušije Felsőmihályfalva. Na obedva mesta su z velikim zduševljenjem priijeli njegve govore i radi su se prikapčili ovomu gibanju.

Septembra 6-ga popoldan ob 3 vuri bodo organizirali frontske soldate v Drávavásárhely i Drávászentmihály v ekster-noj hiži krčme Fuss, a 8, septembra pred poldan ob 10 vuri dođu na red frontski soldati općine Stridóvár, a popoldan ob 3 vuri oni općine Viziszentgyörgy.

V našem listu smo već višeput spo-menuli sa ona prava, štera daje Orsačko Združenje Frontskih Soldatov i saki naj si čim predi priskrbi dozvolu nositi Karolovoga Križa, kaj bo mogel stupiti v to združenje, koje zasigura prava ne samo njemu, nego i njegovj deci.

Ako smo bili zjedinjeni na fronti v prvom svetskom taboru, onda moramo biti zjedinjeni i na domaćoj fronti i tu moramo podpirati i braniti našu domovinu i naše familje.

Zakaj je potrebna trgovačka škola v Csáktornya

Da je magyarska vlada, ministeriuma za veru i škole postavil v Csáktornya trgovačku sred-nju školu, je bil na čisto stem, kak je ta škola potrebna za novo gospodarsko življenje.

Čim je narod bole rezsvćen, stem ima vek-še zahteve. Nove potrebe je treba spuniti, a to more dati samo takše življenje, štero ide z vremenom napre. Gospodarsko življenje se razvija i saki den je treba više zvućenih ljudi. Delo i po-vanje nemre ostati na mestu, nego mora nove zah-teve spunjavati. Takše zvućene ljudi, štere znaju

na sakom potu gospodarskoga življenja dobre posle završavati, dava trgovačka škola. Prepraviti se na te velke posle, neje lahko, ali takša je i plaća. Ako očemo z intereša živeti, moramo si spravlati kapitala. Toga kapitala si deaki spravljaju v trgovačkoj školi. Lehko si moremo premisliti, kakšega kapitala deaki meli, ako moreju man na početku meti plaću od 250—300 pengő. Za te interese je vredno i mora delati saki dober magyarski deak. Nesmemoj pozabiti, kaj smo si skup

soldati, makar se ne borimo na fronti, nego doma delamo za našu dragu domovinu i nosimo odgovornost za bolje življenje.

V Csáktornya je i zbog toga jako potrebna trgovačka škola, kaj se bodo v srđini Megyimirja odhranili takši ludi, šteri bodo znali voditi i dale razvijati trgovačko i gospodarsko življenje, bodo poznavali domaće prilike i domačega jezika i bodo na velki hasen naše lepe domovine.

i potpomagati obskrbljenje naroda, kaj je prem ve, v taborsko vreme jako važno, kajti obskrbljenje mora biti takše, kaj bodo si ludi zadovolni.

Zato je ludem dužnost potpomagati ove kontrolore v njihovom teškom poslu, kaj bodo mogli svoje dužnosti zvršavati i kaj se čim predi odstrani črna trgovina.

Postavljeni su za kontrolore v Csáktornya Pintér István i v Perlak Sipos János.

OBJAVA.

Dajem na znanje da sem v Csáktornyi, Zdelár József u. br. 3 (Pintacsova hiža)

Otpri magazina

de kupujem se fele zrnja Žito, pšenicu, zob, kuruzu, GRAHA kupujem stalno saki den, kulko god što dopela, na velkom i malom trgovci dobiju proviziju, se vrsti semenja, i se drugo štero spada k ovomu poslu. Plaćam se po vlastima odredjenoj ceni. Žito i pšenicu dajem vun na cedule.

S poštuvanjem: VERHÁR ANTAL

Glasi s Horvatske

Horvatski minister za znutrešnje posle je vun dal ovoga službenoga glasa:

Poslanik ministeriuma za znutrešnje posle v Zemunu je vun dal glasa, da je štatarijski sod v Staroj Pazovi tri domaće i petnajst ludi z novoga Karlovca odsodil na smrt. Najviše je srbov med njimi i delali su proti države, zato su dobili smrt s kuglom. Smrtnoga suda su v Staroj Pazovi, 24 vure potli preglašenja, zvršili.

Drugi službeni glas ministeriuma znutrešnjih poslov je ovo:

S Zemuna glasi poslanik ministeriuma znutrešnjih poslov, da su augustuša 5-ga nepoznati zločesti ludi na ulici zaklali jenoga varaškoga činovnika. Isto tak su augustuša 15-ga nepoznati ludi na ulici teško oranili jenoga nemškoga oficera. Ovi nepoznati zločesti ludi sigurno bi štel i temi zločestimi deli stivali v strah vlasti i ludstvo. Zato ministerium opomene sakoga, da po postojećim zakonim, za saku zaklanu peršonu, ako se krivce nabo moglo prenajti, bodo vlasti dale streliti deset sumnjivih peršon z one općine, de se vubistvo pripetilo. Ministerium znutrešnjih poslov pozivle stanovništvo, naj vlastima pove, što kaj zna zbog klanja v Zemunu.

Poleg toga su v Zemunu i v celom Sremu odredili, da se krème moraju zapreti ob 8 vuri na večer. Se demaće potniče i se dozvole za ho-

điti na večer po vulicaj su vništili. Policaji na velkom iščeju krivce, šteri su v Zemunu neđužne ludi zaklali.

S Zagreba glasiju: V Zagrebu i v drugim varašam Horvatske je bil ov tjeđen zapis dece v školu i škole su se već hapile. Zadnje školsko leto se zvršilo na kraju juliuša meseca i tak su deaki meli samo jen mesec počinka. Na službenom mestu nesu rekli zakaj su tak kratke ferije, ali tak zgledi, kaj v zimi dugše vreme nabodo škole. Letos su v Zagrebu otpri, zvun hrvatskih i nemške i taljanske škole, od ovode do srednjih škol.

S Zagreba glasiju: V Zagrebu su na plakativima dali narodu na glas, da su dva ustaše, šteri su den predi bili na smrt odsodjeni, v tork v jutro skončali. Šopar Adolf i njegov sin Šopar Teodor, ustaši su z Lovrič Krunoslavom juniuša 27-ga došli do Winkler Oskara, odnesli mu sake fele robe, vredne 10.000 kuna, zvun toga su bili pre ženi Adler Branka, prosili su od nje 10.000 kuna tobože za njenoga moža, šteri je interniran, zvun toga odnesli su jenu opravu i druge stvari. Štatarijski sod njih je odsodil na smrt s kuglom, Lovrič je vušel, njega iščeju.

Glasi s Srbije

Z Belgrada glasiju: Atijimović Milan, minister znutrešnjih poslov je govoril pred novinarom novin Obnova. Za srbski čerleni teror veli da su vladine trupe pak stupile v borbu proti pet partizanskih trup štere su v ishodnoj Srbiji strašno moćile naroda. Presloga meseca 12-ga su se hapili srbska soldaćija, državna straža i dobrovolci preganjati partizane okoli Niša, Sorliga, Ozrena, onda v velkoj šumi, štera ide od Sorliga do Knjaževca. Rekel je Atijimović minister da su i polodolci stupili v soldaćiju i ve večer po selaj sigdi ostavljaju Jake straže, kaj se ludi ne moraju pojaviti partizanskih lopovov. Kaj minister veli vlovili su 460 partizanov, med njimi 34 voditelov i zapo-

vednikov. Vladina soldaćija njim je zela čuda oružja, municije i hrane.

Srbska vlada je obećala 100.000 dinara onomu, šteri bo vun dal one, šteri su zrušili štreku Belgrad—Saloniki. Kak novine pišeju v juniusu i juliusu tripot su skvarili tu štreku. One općine, de se to prepetilo su štofali z velikim peneznim strofom.

Dr. Zec Petar predsednik srbskoga Črlenoga Križa veli, da je v Srbiji više sto jezer dece prez oca i mater, za štere se mora brigati Črleni Križ Pozval je naroda, naj daruje za to decu. Po birali bodo v sakom selu, kajti je treba čuda penez za to decu.

spadaju pak pod svoju višešu vlast.

Njihova je dužnost v celom jarašu kontrolirati cene, štere su vlasti odredile, onda jeli se zvršavaju v pravo vreme, naredbe štere su zišle i pregledavali bodo, ako se de kakša tožb pripeti zbog obskrbe.

Imaju pravo predloge stavlati, kaj bi se obskrbljenje bolje i fletne zvršilo. Ali ovo veliko pitanje se bo dalo dobro rešiti samo tak, kak daleko se bodo mogli povateli i potrošiteli razmeti

Nagykanizsai Királlysörfőzde
a **DREHER—HAGGENMACHER**
budapesti sörgyárak érdekeltsége
egyedüli sör raktára
Fliszár és Kaczun
sörnagy-kereskedés **Csáktornya**
Raktár: Petőfi Sándor utca 10
— Bejárt a Levente utcában
Telefon 8 szám —

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Stalingrad i Kaukazija! To su dve glavne točke de se vodiju najveće bitke. Već od kraja tjeđna glasiju nemci, da su zvun najvećšega brega Elbusa v Kaukaziji zavzeli više bregov, a ve na kraju tjeđna već glasiju, da su došli do Črnoga Morja i rumunjske trupe već su zavzele varaša Anapa, blizo važnoga i velkoga varaša Novo Rosijsk. Pre Stalingradu se vodiju jako teške bitke, štere potrošuju čuda krvi. Bolševiki jako braniju toga varaša, kajti to njim je zadnja železnica i vodeni pot v znutrešnji orsag. Okoli varaša su napravili više jezer kul i saku je treba ekstra zavzeti. Zadnji nemški glas veli da su nemci već globoko zašli v te kule.

Pre Don vodi, de naše magyarske trupe stojiju, bolševiki vodiju oštre borbe, sikak bi radi frontov predri, samo naši tak trdo držiju frontu, kaj sovjeti niti z najvećšimi napadaji nemreju nikaj napraviti, prem da imaju strašne zgubičke. Ove dane je bil vun v najvećšem ognju naivišešij zapovednik magyarske soldaćije: vítěz Jány Gustáv vezérezredes (visoki general), pak kak je jena granata ran poleg njega doli vudrila, je i on dobil poleg lakta ranu, skup s svojimi adjutanti. Od kraja se mislilo, da je rana lehkeša ali z Röntgenom se dokazalo, da je i kost predrta, ve ga vraćuju v Budapeštu, ali kak je trđi soldat i boji se za svoje ludi, tak veli da za par dni oče biti nazaj na fronti.

Engleska fronta.

Od potli, kak su englezi podnesli sramotu pre varašu Diepe, nikaj se ne gibleju, samo se čez radio i novin groziju, da bodo napravili drugu frontu, na bomo ju već vidli. Med tem nemški avioni i dale pohajaju z bombami engleske varaše.

Afrička fronta

Koli Aleksandrije su nemške i taljanske trupe na velkom bombardirali engleska mesta i magazine i postrelali čuda aeroplanov. Englezi su na nešternim mestim probali z napadaji, ali su je nemci zavrnuili.

Američka fronta

Zadnji tjeđen su nemške podmorne ladje na Atlantskom, i Karabskom morju pre Ameriki i poleg Afrike vtopili 30 ladji, se skup od 181.000 ton a pet druge su skvarili. V augustušu mesecu su nemci se skup vtopili 125 nepriateljskih ladji, se skup od 808.000 ton, te broj je stem jakši, kajti na zmes ga čuda teških i srednjih taborskih ladji, Zvun toga skvarili su 18 taborskih ladji.

Gospodarstvo

Kontrolori narodne obskrbe

Minister za narodnu obranu je zadnji mesec 15-ga v orsagu na 306 mesta, po varašaj i općinaj postavil kontrolore za narodnu obskrbu. Tak bodo i v Megyimirju v Csáktornya i Perlaku službovali kontrolori za narodnu obskrbu, šteri

Premisli si, da se magyarski honved vuni na fronti bori za tebe, a ti doma v miru živiš. — Kaj si mu daroval?

KAJ JE NOVOGA?

— **Prvi junački pokojnik v Csáktornya.** Ove dneve je došel na varaške hiže glas, da je Sarics József, sin Sarics Rokuša i žene Mikulics Marije z zvunjskoga mesta Battyán, 1942. juniuša 28-ga, na ruskoj fronti, za domovinu podnesel junačku smrt.

Ve da celi svet guri i Megyimirje mora dati svoje aldove za bolšu budućnost. Sarics József je bil med prvimi, šteri su za lepše življenje svoje domovine, alduvali svoje mlado življenje. Njegov ime bo nam vekovečni spomen, a on pak naj se nja lepe sne za velku, srečnu i dičnu magyarsku domovinu.

— **Žalostna smrt.** Naš dober Sajnovics György tišarski majster, nam je augustuša 29-ga hmr. Zakopali su ga Augustuša 30-ga, na spredvu su bili si meštri varaša Csáktornya.

Sajnovics György je bil dober i pošten mešter, za vreme okupacije je ostal navek veren svojoj magyarskoj domovini. Naj počiva v vekivečnom miru.

— **Trgovačka i meštarska komora za Megyimirje** v Sopronu. Ta su predeljeni jaraši oslobodjenoga Megyimirja Csáktornya i Perlak

— **školski glas.** Mik Károly sekretar za narodno prosvetljenje je postavljen v trtiji del jaraša Csáktornya za školskoga inspektora.

— **Csonka István** školski inšpektor I. dela jaraša Perlak, je postavljen za direktora narodne škole v Csáktornya.

— **Leventaska meša** bo septemba 6-ga ob 11 vuri i dale se, kak je lanjsko leto bilo.

— **Zvunjska notarjušija** Csáktornya išče mladoga pomočnika, žensku ili moškoga. Mora meti četiri purgarske škole. Či bo valal služba bo stalna.

— **Lepo pobiraju zimske stvari za honvede.** Naše Gospe Magyarskoga Ženskoga Društva marljivo pobiraju zimske stvari za naše drage honvede, ali i naši ljudi globoko čitiju svoju dužnost, z drage vole i obilno se daruje. Saki da ono, kaj ima. Pogledali smo v Leventedomu stvari, štere su do ve skup pobrali i z veseljem smo vidli bunde, krzna, tople veše, štomfe se na kupe. Csáktornya kak i navek tak i ve pokaže svoju pravu ljubav za domovinu.

Da bo pobiranje gotovo, onda bomo dali račune od celoga posla.

— **Detičji domi** v zvunjskoj notarjušiji su zvršili svoje posle za ovo leto. V Zalaujváru su augustuša 30-ga zvršili leto s paradom. Došli su poglavari i roditeli i pred njimi su pokazali, kak su te domi hasnoviti za decu. Deca su pokazala igre, verše, popevke, 130 dece je bilo v obskrbi i roditeli su se osvedočili, kakše blagosloveno delo njim je vlada dala. Voditeljice Erdész Katalin i Edvi Illés Zsuzsanna su vredne saku pofalu.

Pre Szent Ilona: je bil zvršetak 28-ga. Tu je skrbiteljica Mikulás Edith 61 dete mela na bri-gi. V općini Százkő su zvršili 29-ga, tu pak je 64 dece bilo pod skrbbom voditeljice Vásárhelyi

ŽENSKE oprave, šlafroke i bluže

jako čuda za zbirati v štacunu. Gotove - oprave za prati, lepe muštre se dobiju već od 16'26 pengő dale.

Schütz

Nagykanizsa - Zalaegerszeg

Judite. Na žalost ve v taborsko vreme su deca dobila samo kruha mleko i cukora, ali je sako dete gori dobilo po jenu kilu v žmečavi. K leto bo i obed za decu.

Od strane općin su bili v Százkő Kákossy Győző, v Szentilona Csupor Lajos i v Zalaujváru Rode Imre i oni su držali govore i zafalili frajlam skrbiteljicam za njihov trud.

— **V Perlaku je stvoreno meštarsko društvo.** Meštri jaraša Perlak su 1942. augustuša 30-ga meli svoju prvu sesiju, na šteroj se stvorilo meštarsko društvo. Najpredi su zmohli Veru Božu, onda pak se vitěz Hertelendi Ferenc főszołgabirov z lepimi rečmi zmislił za visokodostojnoga Gospona Nameštoga Guvernera, vitěz Horthy Istvána, šteri je na den Svetoga Stefana podnesel junačku smrt. Sodbina nam ga odnesla, ali njegov duh, kakti pelda za rodolubno spunjene dužnosti za domovinu, ostane za navek med nami. Prosil je svemogočega Boga, naj podeli milost visokodostojnom Gosponu Guverneru i njegovoj Gospe, kaj bodo mogli podnesti ovu žalost. Zatim je v znak velke žalosti sesiju pretrgel na pet minot.

Polti toga govori za meštre. Si znamo da je denes teško biti mešter, prem ve v tem drugim svetskim taboru, da ga ne matriala i imamo sto drugih poteškoč. Za tem se napravilo meštarsko društvo, predsednik je Zsbely Alajos. Bilo je nesternih predlošov, popevali su Himnusa i stem je bila prva sesija zvršena.

— **Detičji letni dom v Drávanagyfalu** je augustuša 29-ga držal svoju zadnju paradu, na šteru su došli s decom si roditeli. Deca su se čuda navčila igre, popevke verše na magyarskom jeziku, za to je treba pofaliti voditeljice Ujvári Erzsébet i Krakšner Irenu, štere su se jako puno trudile. V ime stanovništva se Kreffly Gyula notarjuš zafalil na njihov tru.

— **Dobrovolni fejevvergari v Drávanagyfalu** su augustuša 30-ga svetili 20 let, od da njihovo društvo postoji i napravili su fejevvergarsku paradu. 29-ga na večer i drugi den v jutro su z mužikom hodili po selu, pred poldan je bila meša pod vedrim nebom pre kapeli svetoga Florijana, za tem pak paradna sesija, na šteroj su rezdelili medalje za službu, a popoldan pak je bilo narodno veselje z mužikom i s plesom v krčmi gospe Söjtöry. Pre organizaciji se jako puno trudil Macek Andras fejevvergarski zapovednik, njemu se more zafaliti, kaj je ta zabava tak lepa bila.

Na zabavu su došli čuda gosti s Csáktornya med njimi i orsački oblegat Pecsnorik Ottó, šteri je i to priliku ponucao, pak je s svojimi ludni konferenciju držal.

— **V Muri se vtopil mladi dečko.** V delu se v Muri kopal s svojimi pajdaši mladi

Dare za naše dične honvede pošila dale Pajdaška Služba!

dečko Pavlek, sin bivšega pomočnoga notarjuša v Kotor-u Kustos Károlya. Blizo broda, de je voda jako šegava, je te mladi dečko prez straha išel v vodu, pak je došel v jenu pogibelnu grabu. Plavati neje znal i tak ga voda na jen hip podkrunula i za minotu se zgubil s pred očih onih, šteri su ga gledali. Šteli su mu iti na pomoč, ali nesu ga već nigdi vidli. Mrtvo telo Kustos Pavla još navek nesu našli. Nesreća je stem vekša, kaj ti te nesrećen človek je bil cinovnik pre firmi Radó v Kotoru i jedini hranitelj svojih roditelov.

— **Postavljen kontrolor za narodnu obskrbu.** Minister za narodnu obskrbu je postavil bivšega pomočnoga notarjuša v Kotor-u, Kustos Károlya v jarašu Muraszombat za kontrolora narodne obskrbe.

— **Premeščenje.** Lukács Lajos rezervni hadnagy levente zapovednik v Perlaku, je premešćen v Zalaszentgrót, a na njegovo mesto je premešćen Dénes Lajos z Zalaszentgróta v Perlak.

Prva poznata katolička žitna trgovina

**Behojnik - Bezerédy-Cernkovics
FUTURA PODKOMISIONERI
CSÁKTORNYA, Hitler Adolf ul. 3. Prek varaških hiž.**

Kupujemo sake vrsti žrnja, kuzuru, graha, i semenja za olje, po službenoj dnevnoj ceni. Fletno podvorimo.

— **V Perlaku se dečko vtopil v Dravi.** V Perlaku v dravi, tam de su melini, su se školski dečki kopali. Dečki su se dali vupale nutri iti v ostru vodu, a se njih je ladal bister dečko Hozmec Vince, 13 let star. Kak su se dečki igrali nikaj su ne gledali, kaj su zašli se v globlešu vodu med vrtuljke i tak je voda za minoto vtopila toga nesrećnoga dečka Hozmec Vincija. Vtopil se i nesu ga više vidli, ve mu Drava nosi mrtvo telo proti Legradu, tam ga bodo sigurno ribiči našli.

— **Popravili bodo službene hiže v Perlaku.** Ministersku komisiju je vodil Dr. Brand Sándor vicešpan v Perlak. Pogledali i kontrolirali su. štere službene hiže je treba popraviti.

— **Svinjski beteg.** V općini Perlak su zabranili svinje tirati kajti se pokazal lanjski beteg, svinje zadreveniju. Domaće vlasti su napravile korake, kaj se beteg nabo širil.

Jeli si spunil svoju dužnost proti magyarskim honvedam?

Felelős szerkesztő: Pecsnorik Ottó
Felelős kiadó és lapfajlagos: Pecsnorik Ottó
Nyomta: Muraközi Katolikus Könyvnyomda — Csáktornya
Nyomásért felel: Sárcz Antal.

Ruháit festesse, tisztítsa

Oprave farbatí, čistiti pre

Pálcsicsnál

Csáktornyai Fiók:

Horthy Miklós tér 9.